

Maastricht, 15 september 2026

Geachte leden van Provinciale Staten,

Op 28 augustus jl. heeft een extra commissievergadering plaatsgevonden, waarbij onder meer de voorgenomen wijzigingen van de Omgevingsverordening op de agenda stonden.

Tijdens deze vergadering hebben wij, op persoonlijke titel, gebruikgemaakt van de gelegenheid om in te spreken over het gebruik van Beaumix binnen het grondwaterbeschermingsgebied.

Tijdens de vergadering hebben diverse fracties kritische vragen gesteld over de voorgestelde overgangsregeling van artikel 17.6.

In de beantwoording gaf gedeputeerde Theuns aan dat de overgangsregeling volgens hem feitelijk geen verschil zou maken voor de vergunningverlening aan Boskalis. Wij hebben deze beantwoording ter nadere juridische duiding voorgelegd aan onze advocaat. Gelet op het belang van een zorgvuldige beoordeling van dit onderwerp, achten wij het van belang om zijn bevindingen met u te delen.

Hieronder treft u de reactie van onze advocaat aan:

'Theuns doelt kennelijk op de artikelen 4.47 tot en met 4.49 van de huidige Omgevingsverordening. Voor infrastructurele projecten in een grondwaterbeschermingsgebied geldt inderdaad nu al een vergunningplicht. Een vergunning mag alleen worden verleend wanneer de activiteit niet kan leiden tot een toename van de bestaande risico's voor de kwaliteit van het grondwater. In zoverre klopt het dus dat Boskalis ook zonder de nieuwe regels al aan een strenge grondwatertoets moet voldoen.

De nieuwe artikelen 4.61 tot en met 4.63 voegen daar naar mijn oordeel echter wel degelijk iets aan toe. Zij zien specifiek op AVI-bodemas en metaalslakken en bepalen dat toepassing daarvan alleen kan worden toegestaan indien sprake is van een project van groot openbaar belang, geen reëel alternatief beschikbaar is en maatregelen worden getroffen om emissie naar bodem en grondwater volledig te voorkomen. Vooral de eis dat geen reëel alternatief beschikbaar is, staat niet op dezelfde wijze in het bestaande artikel 4.49.

Daarom zou ik niet zonder meer meegaan in de stelling dat de nieuwe regeling voor infrastructuurprojecten materieel niets verandert. De bestaande regeling is streng, maar de nieuwe regeling bevat aanvullende en specifiek op deze bouwstoffen gerichte voorwaarden.

Dat betekent ook dat de overgangsregeling naar mijn oordeel wel degelijk relevant is voor de vergunningaanvraag van Boskalis. Het gevolg daarvan is niet dat Boskalis zonder meer een vergunning krijgt. De aanvraag moet nog steeds aan de bestaande artikelen 4.47-4.49 worden getoetst. Het verschil is echter dat de nieuwe, specifiek voor AVI-bodemas geldende voorwaarden van artikel 4.63 niet op dezelfde wijze aan de lopende aanvraag worden tegengeworpen.

Dat verklaart ook waarom De Limburger schrijft dat de kans op vergunningverlening door de overgangsregeling groter wordt. Zonder de overgangsbepaling zou Boskalis bij besluitvorming na inwerkingtreding van de gewijzigde verordening naar verwachting ook aan het nieuwe specifieke regime moeten voldoen. Met de overgangsbepaling blijft voor de reeds ingediende aanvraag het bestaande regime bepalend.

Er bestaat daarom naar mijn oordeel wel degelijk een juridische spanning tussen enerzijds de stelling dat de overgangsregeling voor Boskalis feitelijk niets verandert en anderzijds het feit dat de provincie nieuwe, specifiek op AVI-bodemas gerichte voorwaarden invoert maar de reeds lopende aanvraag daarvan uitzondert. Dat betekent nog niet dat de overgangsregeling juridisch ongeldig is, maar de stelling dat zij voor de vergunningverlening aan Boskalis geen betekenis heeft, lijkt mij te absoluut.'

Voor ons bevestigt deze juridische duiding dat artikel 17.6 wel degelijk relevant is voor de lopende vergunningaanvraag van Boskalis. De overgangsregeling betekent weliswaar niet dat Boskalis daarmee automatisch een vergunning krijgt, maar zorgt er wel voor dat de nieuwe, specifiek op AVI-bodemas gerichte voorwaarden van artikel 4.63 niet op dezelfde wijze op deze aanvraag van toepassing zijn. Juist omdat de provincie deze voorwaarden invoert om grondwater en drinkwater beter te beschermen, vinden wij het onwenselijk dat voor de lopende A2-aanvraag een uitzondering wordt gemaakt. Wij blijven daarom van mening dat artikel 17.6 geschrapt moet worden.

Wij hopen dat deze aanvullende informatie u kan helpen bij de verdere behandeling en beoordeling van de voorgestelde wijzigingen van de Omgevingsverordening. Mocht u hierover nog vragen hebben, dan zijn wij uiteraard graag bereid deze toe te lichten.

Met vriendelijke groet,
Indra Steens
Natascha Jetten
namens StopA2Verbreiding